



DATUM	8 & 9 juni 2019 Pinksteren
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
EERSTE LEZING	Handelingen 2, 1 - 11
EVANGELIE	Johannes 14, 15-17 en 23-26

Ik werkte een paar jaar hier in de kerk toen er een parochiaan kwam binnen lopen en zei dat hij een cadeau voor me had. “Jij als Brabantse en betrokken bij de dominicanen hier in het klooster zult het zeker kunnen waarderen. Het is op jouw werkkamer beter op zijn plek dan bij mij”.

Ik kreeg toen dit schilderij dat u hier vooraan ziet, geschilderd door pater van Bergen. Het is een schilderij van het interieur van de St. Jan in Den Bosch. De kerk die mij herinnert aan mijn jeugd. De kerk die de geest van zuiderlingen ademt, van dagelijks vele, vele kaarsjes bij de Zoete Lieve Vrouw

want daar zijn ze scheutig mee in die contreien.

Ik was heel blij met het schilderij en het hangt inderdaad inmiddels op mijn werkkamer hier in het klooster als een beschermende omarming achter me, als ik aan mijn bureau aan het werk ben.

Pater van Bergen was een Bosschenaar, vandaar dat hij verschillende keren de St. Jan geschilderd heeft. En u weet, gedeelde geboortegrond scheidt een band. Van Bergen was al lang overleden voordat ik hier kwam maar iets van de vrolijke, humoristische, ongecompliceerde zuidelijke volksaard, herken ik in hem. En zeker ook de actieve, voortvarende houding van áánpakken, verder gaan. Hij schilderde en tekende véél, hij keek heel nauwkeurig naar mensen, tekende vele portretten. Hij ontwierp ook vele glas-in-lood-ramen en zo bouwde hij een respectabel oeuvre op.

Pater van Bergen werkte op geheel eigen wijze mee aan de inbedding van de heilige Geest. Zijn doel was om de stralende pracht van het glasmozaïek krachtig te laten werken. Voor hem was de kleur en de uitstraling meer van belang dan de voorstelling op het raam.

“Want”, zo zei hij: “het gekleurde glasvenster sluit de gewijde ruimte van de kerk af van de wereld en scheidt zo een bijzondere stemming waarin de mens tot rust komt en afgezonderd in zichzelf verkeren kan”.

En ik vind dat dát hem gelukt is. Het licht en de kleuren die door de ramen als een caleidoscoop in onze kerk worden uitgestrooid verhogen de gesteldheid van ons allemaal om ons te openen voor God.

Dat is precies wat de H. Geest nodig heeft; een stille ruimte die meer en meer gevuld kan worden.



De Geest staat er om bekend dat zij inspireert, leiding geeft en bemoedigt. De Geest rust mensen toe om te bezinnen op hun leven. En op een dag als vandaag, als we lezen over de Geest die bij de mensen wil wonen en zich uit in vele talen kunnen we dat caleidoscopische veelkleurige licht dat door de ramen naar binnen valt, ook figuurlijk zien. In ons leven hebben we een grote keuze aan meningen en standpunten die mogelijk zijn. Er zijn vele manieren om in het leven te staan, verschillende levenshoudingen. Er zijn vele talen die we kunnen spreken om onszelf al dan niet verstaanbaar te maken voor anderen. Die veelheid aan mogelijkheden is een rijkdom en tevens een grote valkuil. En wat is het dan goed dat er een plek is, een kerk, waar je rustig de veelkleurigheid van je eigen gedachten onder ogen mag zien. In stilte, in gebed, of zingend, of luisterend terwijl je je steeds meer opent voor Gods wijde ruimte en je de Geest dieper toelaat. Je steeds meer aftast wat de betekenis is van jóúw leven, je je bewust wordt waarin vrede en geluk ligt. Jouw geluk én het geluk van anderen.

Wat ik zo mooi vind aan het schilderij van de St. Jan is dat je duidelijk één richting in kijkt. U kunt het misschien op zo'n grote afstand niet zien, maar door de zuilengalerij aan weerszijden en het pad in het midden wordt je blik naar iets in de verte getrokken. Daar zien we een poortje, en dat staat ópen. En daarachter nog een zuilengang én in de verte hoe kan het ook anders, zien we lichtdoorlatende kleurige glas-in-lood-ramen.

De hele kerk is in verschillende grijstinten geschilderd maar die kleurige ramen daar in de verte zijn een wenkend licht, zijn een doel, zijn een klein sprankje van iets dat God zou kunnen weerspiegelen. Die ramen duiden op vurige, hoopvolle toekomst.

Zó'n kerk, dat licht, die toekomst! Dat is waarom de heilige Geest op ons toekomt. Net als bij de leerlingen, in de eerste lezing uit het boek Handelingen. Ze worden gegrepen en laten zich grijpen. Het innerlijke vuur van enthousiasme heeft hen in de greep. Ze kunnen niet anders dan naar buiten, met voortvarendheid de wereld in. De leerlingen van toen zijn net als mensen van nu die idealen van goedheid hebben. Mensen die samen geloven, elkaar verstaan in de taal waarin we God verstaan.

Wij zijn vandaag die leerlingen, de Geest komt ons aangewaaid. Ons wordt het vuur geschonken. En moed en dúrf om net als pater van Bergen er op uit te trekken, mensen áán te zien en de wereld op eigen wijze in te kleuren. Ja, laten we net als hij onze levensidealen eens goed in de verf te zetten.

Moge de Geest ons daarbij inspireren.